

[Aksel Larsen.]

de Konservative lige indtil 1935 eller 1936 førte mod Regeringen, fordi den havde svigtet Valgløfterne fra 1932?

De Konservatives Forsøg her paa at binde Regeringen til at undgaa Inflationens Ulykker kan jeg, som sagt, ikke give meget for. Nu er det ikke bare en Trossag fra min Side. Det bunder i en Viden, en Viden, som jeg mener ogsaa de konservative Medlemmer af Udvalget besidder, om, at dette Lovforslags Gennemførelse i sig selv betyder, at man gaar nogle lange Skridt videre paa Inflationens Vej.

Det er ret hyggeligt at læse den Kampagne, der for Tiden føres i den socialdemokratiske Presse. Lad mig med det samme sige om Regeringens Presse, at den befinder sig ikke i nogen misundelsesværdig Situation. Den befinder sig nemlig i den Situation, at den faar disse Skattelove gennemført, uden at der aabenbart rejser sig anden Opposition derimod fra Regeringspartiernes Side end fra det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Men det er formentlig ogsaa tungtvejende nok. Den faar dem endvidere gennemført med Støtte af Det konservative Folkeparti, og den faar dem gennemført, jeg fristes til at sige med næsten Tilslutning i det praktiske fra Venstre, kun med Afvisning fra Venstres Side, fordi man siger: Den Regering har vi ikke Tillid til, og vi vil ikke være med til at tage Ansvaret for dens Handlinger, og derfor stemmer vi imod.

Men den socialdemokratiske Presse bliver absolut ene om over for Befolkningen at forsvare disse Skattelove. Den radikale Presse er paa Flugt fra dem. Den gaar imod mere eller mindre aabenlyst, kanske er det saadan, at jo længere man kommer væk fra Raadhusspladsen, jo mere forsigtig bliver man i sin Opposition mod disse Skattelove, men det radikale Blad findes ikke i dette Land, som med fuld Musik gaar ind for dem. Nej, man giver, saa vidt man er i Stand til det, en Fremstilling, saa Bladene Læsere maa faa det Indtryk, at de radikale Regeringsmedlemmer og Rigsdagsmænd har været i samme Situation som de to berømte eller berygtede Raadmænd fra Stockholm, der under deres Segl skrev: Dette gør vi nødtvungent.

Venstres Presse har naturligvis efter den Stilling, Partiet tager, frit Slag til at argumentere imod alle disse nye, tyngende Byrder for Forbrugerne — skønt det samme Venstre aldrig var bange for at lægge Byrder paa Forbrugerne. Og den konservative Presse paalægger sig overhovedet ingen Hemninger; de konservative Hovedstads-

blade, Morgenbladene i Dag, gaar imod og rakker disse indirekte Skatter ned, samtidig med at Partiet her i Salen stemmer for dem. Resultatet bliver altsaa, at det er den socialdemokratiske Presse, der skal tage alle Kløene. Det er den Situation, man bringer sig i ved at gennemføre sine politiske Modstanderes Politik i Stedet for at gennemføre den Politik, der burde være ens egen. Hvis Socialdemokratiet gennemførte den Politik, som burde være Socialdemokratiets, som Arbejderne opfatter som socialdemokratisk, vilde man ikke faa vanskeligt ved at forsvare den over for sine egne Tilhængere, tværtimod, den vilde umiddelbart begejstre dem.

Jeg har haft Lejlighed til i Gaar og i Dag at tale med adskillige Arbejdere og har faaet adskilligt at vide om, hvordan Stemningen er f. Eks. paa Arbejdspladser, Kontrolsteder og lignende Steder, og det er ganske karakteristisk, hvad jeg hørte fra en Maskinfabrik. En af vore Partifæller der har i nogen Tid været ude for en lidt harsk Kampagne fra nogle af de Folks Side, som vi betegner som H. I. P. A. Agenter, og den daglige Morgenhilsen til ham har en Tid været den: Er du stadig væk Kommunist? Det siger de ikke mere, det er de blevet kede af. Men nu var det ham, der kunde sige: Er I stadig væk Socialdemokrater? Og han faar til Svar: Nej, saa min Sandten, nej!

Men den socialdemokratiske Presse forsvarer altsaa denne Lovgivning med det ene mægtige Argument: Dette er den eneste Redningsplanke, der findes, ellers faar vi Inflation. Hvad er Inflation for noget? Ja, jeg skulde jo tro, at Flertallet af Avislæserne i Danmark ikke ved det; de har en Følelse af, at det er noget væmmeligt noget, noget meget ubehageligt, noget, man skal undgaa. Det er et Fremmedord, alene det gør det mystisk og kedeligt, og hvis det gælder om at undgaa denne ubestemte og truende, ikke helt afklarede Inflation, ja, saa maa man naturligvis bringe Ofre, og saa giver man Befolkningen dette, som praktisk er og vil virke som en Nedsækning af Pengenes Værdi i Forhold til andre Varers Værdi. Det er det, der med det udenlandske Ord betegnes som Inflation; men det er ikke givet, at Folk ved det, og saa haaber man altsaa, at man skal faa Befolkningen til at gnide sig i Hænderne og sige: Vi maa rigtignok takke Regeringen; ganske vist faldt Pengenes Værdi kolossalt, men vi slap da for Inflation!

Det er aabenbart Spekulation, at man skal klare sig igennem med denne Form for